

ΙΩΒ

¹ ἌΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ὃ ὄνομα Ἰώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος.

² Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς.

³ Καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν.

⁴ Συμφορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν.

⁵ Καὶ ὥς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τοπρῶν, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν· ἔλεγε γὰρ Ἰώβ, μή ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς Θεόν· οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας.

⁶ Καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν.

⁷ Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε, περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρεμι.

⁸ Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινὸς, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος;

⁹ Ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ Κυρίου, μὴ δωρεὰν Ἰώβ σέβεται τὸν Κύριον;

¹⁰ Οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς;

¹¹ Ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χειρὰ σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.

¹² Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, ἰδοὺ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ Κυρίου.

¹³ Καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ

ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου.

¹⁴ Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἡροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν,

¹⁵ καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἡχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

¹⁶ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπε πρὸς Ἰὼβ, πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

¹⁷ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπεν πρὸς Ἰὼβ, οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλαῖς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἡχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

¹⁸ Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰὼβ, τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθίουντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ,

¹⁹ ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι.

²⁰ Οὕτως ἀναστὰς Ἰὼβ ἐρῶξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς,

καὶ πεσὼν χαμαὶ, προσεκύνησε, καὶ εἶπεν,

²¹ αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

²² Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

2

¹ Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντι Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

² Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, πόθεν σὺ ἔρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι.

³ Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν διάβολον, προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακενῆς ἀπολέσαι.

⁴ Ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ Κυρίῳ, δέρμα ὑπὲρ δέρματος, ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει.

⁵ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει.

⁶ Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ, ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον.

⁷ Ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰώβ ἔλκει πονηρῶ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς.

⁸ Καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἔξω τῆς πόλεως.

⁹ Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μέχρι τίνος καρτερήσεις, λέγων,

^{9a} ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου;

^{9b} ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων·

^{9c} σύ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος,

^{9d} κἀγὼ πλανωμένη καὶ λάλτρις τόπον ἐκ τόπου καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὁδυνῶν αἱ με νῦν συνέχουσιν·

^{9e} ἀλλὰ εἶπόν τι ῥῆμα εἰς Κύριον, καὶ τελεύτα.

¹⁰ Ὁ δὲ ἐμβλέψας, εἶπεν αὐτῇ, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας· εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν;

Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

¹¹ Ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν· Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφάρ Μιναίων βασιλεὺς· καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδόν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν.

¹² Ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν, οὐκ ἐπέγνωσαν· καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν.

¹³ παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν· ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὗσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

3

¹ Μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰὼβ τὸ στόμα αὐτοῦ,

² καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, λέγων,

³ Ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγεννήθην, καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ᾗ εἶπαν, Ἰδοὺ ἄρσεν.

⁴ Ἡ νύξ ἐκείνη εἶη σκότος, καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτὴν ὁ Κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος·

5 Ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιὰ θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος·

6 καταραθείη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος· μὴ εἷη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν.

7 Ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἷη ὀδύνη, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή·

8 Ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.

9 Σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης· ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἴδοι Ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα.

10 Ὅτι οὐ συνέκλεισε πύλας γαστρὸς μητρός μου, ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

11 Διατί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξῆλθον, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπωλόμην;

12 Ἵνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνατα; ἵνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα;

13 νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην

14 Νῦν ἂν κοιμηθεῖς ἡσύχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν,

15 ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολὺς ὁ χρυσός, οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου·

16 Ὡς περ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, ἢ ὥς περ νήπιοι, οἱ οὐκ εἶδον φῶς·

17 Ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι.

18 Ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰῶνιοι οὐκ ἤκουσαν
φωνὴν φορολόγου.

19 Μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶ, καὶ θεράπων
δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ.

20 Ἰνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς; ζωὴ
δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς,

21 οἳ ἰμείρονται τοῦ θανάτου, καὶ
οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ
θησαυροὺς,

22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχῃσι;

23 Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισεν
γὰρ ὁ Θεὸς κατ' αὐτοῦ.

24 Πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἦκει,
δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ.

25 Φόβος γὰρ ὄν ἐφρόντισα ἤλθέ μοι, καὶ ὄν
ἐδεδοίkein, συνήντησέν μοι.

26 Οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε
ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δέ μοι ὀργή·

4

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφᾶς ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ;
ἰσχὺν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει;

3 Εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς, καὶ
χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας,

4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασι,
γόνασί τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέθηκας.

5 Νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἥψατό σου,
σὺ ἐσπούδασας.

6 Πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν
ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς
ὁδοῦ σου;

⁷ Μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόρριζοι ἀπώλυντο;

⁸ Καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπεύροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς.

⁹ Ἀπὸ προστάγματος Κυρίου ἀπολοῦνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται.

¹⁰ Σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λεαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.

¹¹ Μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους.

¹² Εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησε· πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ οὗς ἐξαίσια παρ' αὐτοῦ;

¹³ Φόβῳ δὲ καὶ ἤχῳ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους,

¹⁴ φρίκη μοι συνήντησεν καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστέα διέσεισε,

¹⁵ καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἔφριξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες.

¹⁶ Ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὖραν καὶ φωνὴν ἤκουον.

¹⁷ Τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον τοῦ Κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ;

¹⁸ Εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησε.

19 Τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πηλίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἐσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σιτὸς τρόπον,

20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἐσπέρας οὐκ ἔτι εἰσὶ, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι, ἀπώλονται.

21 Ἐνεφύσησε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

5

1 Ἐπικαλέσαι δὲ εἴ τις σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴ τινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ·

2 Καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζῆλος.

3 Ἐγὼ δὲ ἐώρακα ἄφρονας ῥίζαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαίτα.

4 Πόρρῳ γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος.

5 Ἄ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται· ἐκσιφωνισθείη αὐτῶν ἡ ἰσχύς.

6 Οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὁρέων ἀναβλαστήσει πόνος.

7 Ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ, νεοσσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται.

8 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι Κυρίου, Κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι,

9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς,

10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανὸν,

11 τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα,

12 διαλλάσσουντα βουλάς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές·

13 ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλόκων ἐξέστησεν.

14 Ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασιν ἴσα νυκτὶ,

15 ἀπόλιντο δὲ ἐν πολέμῳ· ἀδύνατος δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου.

16 Εἷη δὲ ἀδυνάτῳ ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμπραχθείη.

17 Μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ Κύριος, νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου.

18 Αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν· ἔπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο.

19 Ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ᾗψηταί σου κακόν.

20 Ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε.

21 Ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων.

22 Ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ· ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς·

23 Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι.

24 Εἶτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος· ἡ δὲ δίαιτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη.

²⁵ Γνώση δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ.

²⁶ Ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος, ἢ ὥσπερ θιμωνία ἄλωνος καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα.

²⁷ Ἴδου ταῦτα οὕτως ἐξιχνιάσαμεν· ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν· σὺ δὲ γνῶθι σεαυτῷ, εἴ τι ἔπραξας.

6

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Εἰ γὰρ τις ἰστῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν,

³ καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται· ἀλλ' ὥς ἔοικε τὰ ῥήματά μου ἐστὶ φαῦλα.

⁴ Βέλη γὰρ Κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστὶν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα· ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντοῦσί με.

⁵ Τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράξεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τὰ βρώματα;

⁶ Εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ ἀλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γεῦμα ἐν ῥήμασι κενοῖς;

⁷ Οὐ δύναται γὰρ παύσασθαί μου ἡ ὀργή· βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὄσμην λέοντος.

⁸ Εἰ γὰρ δώῃ καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου δώῃ ὁ Κύριος.

⁹ Ἀρξάμενος ὁ Κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μὴ με ἀνελέτω.

10 Εἴη δέ μου πόλις τάφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι· οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια Θεοῦ μου.

11 Τίς γάρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεταιί μου ἡ ψυχὴ;

12 Μὴ ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχὺς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ χάλκεαι;

13 Ἦ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπεποίθειν; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεςτιν.

14 Ἀπείπατό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ Κυρίου ὑπερεῖδέ με.

15 Οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου, ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων, ἢ ὥσπερ κῦμα παρῆλθόν με

16 Οἵτινές με διευλαβοῦντο, νῦν ἐπιπεπτώκασί μοι ὥσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς·

17 Καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν,

18 οὕτω κἀγὼ κατελείφην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην.

19 Ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς, Σαβῶν οἱ διορῶντες.

20 Καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν, οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.

21 Ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε.

22 Τί γάρ; μήτι ὑμᾶς ἠτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι,

23 ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἣ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ρύσασθαί με;

24 Διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ κωφεύσω· εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι.

25 Ἀλλ' ὥς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ρήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὺν αἰτοῦμαι.

26 Οὐδὲ ἔλεγχος ὑμῶν ρήμασί με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ρήματος ἀνέξομαι.

27 Πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν.

28 Νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν, οὐ ψεύσομαι.

29 Καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε.

30 Οὐ γάρ ἐστιν ἐν γλώσση μου ἄδικον, ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ.

7

1 Πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ;

2 Ὡς περ θεράπων δεδοικὼς τὸν Κύριον αὐτοῦ, καὶ τετευχῶς σκιᾶς; ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ;

3 Οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοὺς, νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναι μοι εἰσίν.

4 Ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, πότε ἡμέρα; ὥς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, πότε ἐσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωΐ.

5 Φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχῶρος ξύων.

⁶ Ὁ δὲ βίος μου ἔστιν ἐλαφρότερος λαλιᾶς, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι.

⁷ Μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν.

⁸ Οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμοὶ ὁρῶντός με, οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί·

⁹ Ὡσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ· ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ,

¹⁰ οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ.

¹¹ Ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὦν, ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος.

¹² Πότερον θάλασσα εἰμὶ ἢ δράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακὴν;

¹³ Εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου.

¹⁴ Ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις, καὶ ὁράμασί με καταπλήσσεις.

¹⁵ Ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστέα μου.

¹⁶ Οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω· ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος.

¹⁷ Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν;

¹⁸ Ἡ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶν; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς;

19 Ἔως τίνος οὐκ ἔἄς με, οὐδὲ προΐη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου;

20 Εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἔθου με κατεντευκτὴν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον;

21 Διατί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμόν τῆς ἀμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί.

8

1 Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

2 Μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρρήμον τοῦ στόματός σου;

3 Μὴ ὁ Κύριος ἀδικήσῃ κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταράξει τὸ δίκαιον;

4 Εἰ οἱ υἱοὶ σου ἥμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν.

5 Σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς Κύριον παντοκράτορα δεόμενος.

6 Εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δεήσεως ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιταν δικαιοσύνης.

7 Ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα.

8 Ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων·

9 Χθιζοὶ γὰρ ἐσμεν, καὶ οὐκ οἶδαμεν· σκιὰ γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος·

10 Ἡ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα;

11 Μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθήσεται βούτομον ἄνευ πότου;

12 Ἐτι ὃν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ, πρὸ τοῦ πεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ ξηραίνεται;

13 Οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ Κυρίου· ἐλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται·

14 Αἰκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος· ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ σκηνή.

15 Ἐὰν ὑπερεῖση τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ στῇ· ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ·

16 Ὑγρὸς γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου· καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

17 Ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται· ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται.

18 Ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν· οὐχ ἑώρακας τοιαῦτα,

19 ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει.

20 Ὁ γὰρ Κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον· πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται.

21 Ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως.

22 Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃ, δίκαια δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

9

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ, λέγει,

2 Ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἐστί· πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ Κυρίῳ;

³ Ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἕνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων.

⁴ Σοφὸς γὰρ ἐστὶ διανοία, κραταιὸς τε καὶ μέγας· τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν;

⁵ Ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οἶδασιν, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ·

⁶ Ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται·

⁷ Ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἄστρον κατασφραγίζει·

⁸ Ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης·

⁹ Ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου·

¹⁰ Ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

¹¹ Ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω· ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἔγνων.

¹² Ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει; ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας;

¹³ Αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργὴν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν·

¹⁴ Ἐὰν δέ μου ὑπακούσεται, ἢ διακρίνει τὰ ῥήματά μου.

¹⁵ Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ εἰσακούσεταιί μου, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι·

¹⁶ Ἐάν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέ μου τῆς φωνῆς.

17 Μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ· πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα πεποίηκε διακενῆς.

18 Οὐκ ἔῃ γάρ με ἀναπνεῦσαι· ἐνέπλησε δέ με πικρίας,

19 ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει· τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται;

20 Ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ· ἂν τε ὦ ἄμεμπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι.

21 Εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖταιί μου ἡ ζωή.

22 Διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνάστην ἀπολλύει ὀργή,

23 ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίω, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται,

24 παραδέδονται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει· εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν;

25 Ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος δρομέως· ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἶδον.

26 Ἦ καὶ ἐστὶ ναυσὶν ἵχνης ὁδοῦ, ἢ ἀετοῦ πετομένου ζητοῦντος βοράν;

27 Ἐὰν τε γὰρ εἴπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω·

28 Σείομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἔασεις.

29 Ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβῆς, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον;

30 Ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶ καθααῖς,

³¹ ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή.

³² Οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμὲ, ὧ ἄντικρινούμαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρίσιν.

³³ Εἴθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

³⁴ Ἀπαλλαζάτω ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με στροβείτω,

³⁵ καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ λαλήσω· οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

10

¹ Καμνῶν τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπαφήσω ἐπ' αὐτόν τὰ ῥήματα μου· λαλήσω πικρία ψυχῆς μου συνεχόμενος,

² καὶ ἐρῶ πρὸς Κύριον, μὴ με ἀσεβεῖν δίδασκε· καὶ διατί με οὕτως ἔκρινας;

³ Ἦ καλὸν σοι εἶναι ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες.

⁴ Ἦ ὥσπερ βροτὸς ὀρᾷ, καθορᾷ; ἢ καθὼς ὀρᾷ ἄνθρωπος, βλέψη;

⁵ Ἦ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρὸς,

⁶ ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας;

⁷ Οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα· ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος;

⁸ Αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ ἐποίησάν με, μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας.

9 Μνήσθητι, ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις.

10 Ἡ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῶ;

11 Δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἔνειρας.

12 Ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοῖ, ἡ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφυλαξέ μου τὸ πνεῦμα.

13 Ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ, οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι· ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν.

14 Ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω, φυλάσσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας.

15 Ἐάν τε γὰρ ἀσεβήσω, οἶμοι· ἐὰν δὲ ὧ δίκαιος, οὐ δύναμαι ἀνακύψαι, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.

16 Ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγὴν· πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις,

17 ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου· ὀργῇ δὲ μεγάλη μοι ἐχρήσω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμὲ πειρατήρια.

18 Ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμοὶ δέ με οὐκ εἶδε,

19 καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμην; διατί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ ἀπηλλάγην;

20 Ἡ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν,

21 πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν,

22 εἰς γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὀρᾶν ζωὴν βροτῶν.

11

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

² Ὁ τὰ πολλὰ λέγων, καὶ ἀντακούσεται· ἢ καὶ ὁ εὐλαλος οἶεται εἶναι δίκαιος;

³ εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος. Μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γίνου, οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενός σοι;

⁴ Μὴ γὰρ λέγε, ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.

⁵ Ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ Κύριος λαλήσαι πρὸς σέ, καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ;

⁶ Εἴτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας· ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ· καὶ τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ Κυρίου ὧν ἡμάρτηκας.

⁷ Ἡ ἰχθυὸς Κυρίου εὐρήσεις, ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ;

⁸ Ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου, τί οἶδας;

⁹ ἢ μακρότερα μέτρου γῆς, ἢ εὖρους θαλάσσης;

¹⁰ Ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα, τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας;

¹¹ Αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων, ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται.

¹² Ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις· βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς, ἴσα ὄνῳ ἐρημίτη.

¹³ Εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου, ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτὸν,

¹⁴ εἰ ἄνομόν τί ἐστὶν ἐν χερσὶ σου, πόρρω ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ αὐλίσθήτω·

¹⁵ Οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον, ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν, ἐκδύση δὲ ῥύπον, καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ·

¹⁶ Καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κῦμα παρελθὸν, καὶ οὐ πτοηθήσῃ·

¹⁷ Ἡ δὲ εὐχή σου ὥσπερ Ἐωσφόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή·

¹⁸ Πεποιθὼς τε ἔσῃ, ὅτι ἐστὶ σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη·

¹⁹ Ἡσυχάσεις γὰρ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε· μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται.

²⁰ Σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολείψει· ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια, ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται.

12

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Εἴτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι, ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία;

³ Κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστι.

⁴ Δίκαιος γὰρ ἀνὴρ καὶ ἄμεμπτος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα·

⁵ Εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλων, οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων·

⁶ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὢν ἀθῶος ἔσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσι τὸν Κύριον, ὥς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται.

⁷ Ἀλλὰ δὴ ἐρώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν.

⁸ Ἐκδιήγησαι γῆ, ἐάν σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης.

⁹ Τίς οὖν οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα;

¹⁰ Εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου.

¹¹ Οὗς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει, λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται.

¹² Ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη.

¹³ Παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις.

¹⁴ Ἐὰν καταβάλη, τίς οἰκοδομήσει; ἐὰν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς ἀνοίξει;

¹⁵ Ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξηρανεῖ τὴν γῆν· ἐὰν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας.

¹⁶ Παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις.

¹⁷ Διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε.

¹⁸ Καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ περιεδησε ζώνῃ ὀσφύας αὐτῶν.

¹⁹ Ἐξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψε.

20 Διαλλάσσων χείλη πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω.

21 Ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας, ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο.

22 Ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου.

23 Πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ, καταστρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτά.

24 Διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς· ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἤδεισαν.

25 Ψηλαφήσαισαν σκότος καὶ μὴ φῶς, πλανηθεῖησαν δὲ ὥσπερ ὁ μεθύων.

13

1 Ἴδου ταῦτα ἑώρακέ μου ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ ἀκήκοέ μου τὸ οὖς.

2 Καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ ἄσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν.

3 Οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς Κύριον λαλήσω, ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐὰν βούληται.

4 Ὑμεῖς δὲ ἐστὲ ἰατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες.

5 Εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία.

6 Ἀκούσατε δὲ ἔλεγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε.

7 Πότερον οὐκ ἔναντι Κυρίου λαλεῖτε, ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον;

8 Ἥ ὑποστελεῖσθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.

9 Καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς, εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ,

10 οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς· εἰ δὲ καὶ κρυφῇ
πρόσωπα θαυμάσεσθε,

11 πότερον οὐχ ἢ δῖνα αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς;
ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπесеῖται ὑμῖν,

12 ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ γαυρίαμα ἴσα
σποδῶ, τὸ δὲ σῶμα πήλινον.

13 Κωφεύσατε ἵνα λαλήσω, καὶ
ἀναπαύσωμαι θυμοῦ,

14 ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσι,
ψυχὴν δέ μου θήσω ἐν χειρί.

15 Ἐάν με χειρώσεται ὁ δυνάστης, ἐπεὶ καὶ
ἤρκαι, ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον
αὐτοῦ·

16 Καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν,
οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται.

17 Ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου,
ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων.

18 Ἴδου ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου,
οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι.

19 Τίς γάρ ἐστιν ὁ κριθησόμενός μοι, ὅτι νῦν
κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;

20 Δυεῖν δέ μοι χρήση, τότε ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι.

21 Τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος
σου μὴ με καταπλησσέτω.

22 Εἴτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, ἢ
λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν·

23 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι
μου; δίδαξόν με τίνες εἰσὶ.

24 Διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἡγησάι δέ με
ὑπεναντίον σοι;

25 Ἡ ὥς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου
εὐλαβηθήσῃ, ἥ ὥς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ
πνεύματος ἀντίκεισαί μοι;

26 Ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ,
περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας.

27 Ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι,
ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ρίζας
τῶν ποδῶν μου ἀφίκου.

28 Ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ, ἥ ὥσπερ ἱμάτιον
σητόβρωτον.

14

1 Βρότος γὰρ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος,
καὶ πλήρης ὀργῆς·

2 ἥ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα
δὲ ὥσπερ σκιὰ, καὶ οὐ μὴ στῇ.

3 Οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω, καὶ
τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι
ἐνώπιόν σου;

4 Τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ρύπου; ἀλλ'
οὐθεὶς,

5 ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
γῆς· ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ· εἰς
χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ.

6 Ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ
εὐδοκήσῃ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός.

7 Ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ,
ἔτι ἐπανθήσῃ, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ
ἐκλείπῃ.

8 Ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ρίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ
πέτρᾳ τελευτήσῃ,

⁹ τὸ στέλεχος αὐτοῦ ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει, ποιήσει δὲ θερισμὸν, ὥσπερ νεόφυτον.

¹⁰ Ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχeto, πεσὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἐστί.

¹¹ Χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημωθείς ἐξηράνθη.

¹² Ἄνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συρράφῃ, καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν.

¹³ Εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἅδῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυσας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ.

¹⁴ Ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζησεται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ· ὑπομενῶ ἕως πάλιν γένωμαι;

¹⁵ Εἴτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιοῦ.

¹⁶ Ἡρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἁμαρτιῶν μου;

¹⁷ Ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπεσημήνῳ δὲ εἴτι ἄκων παρέβην.

¹⁸ Καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

¹⁹ Λίθους ἐλέαναν ὕδατα, καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χώματος τῆς γῆς· καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεσας.

²⁰ Ὡσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ὥχeto· ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας,

21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν· ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται, οὐκ ἐπέσταται.

22 Ἀλλ' ἡ αἰ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

15

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρὸς,

3 ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος;

4 Οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ Κυρίου;

5 Ἐνοχος εἶ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν.

6 Ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγὼ, τὰ δὲ χεῖλῃ σου καταμαρτυρήσουσι σου.

7 Τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγεννήθης; ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης;

8 Ἡ σύνταγμα Κυρίου ἀκήκοας; ἢ συμβούλω σοι ἐχρήσατο ὁ Θεός; εἰς δέ σε ἀφίκετο σοφία;

9 Τί γὰρ οἶδας, ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἢ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς;

10 Καί γε πρεσβύτες καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις.

11 Ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι, μεγάλως ὑπερβαλλόντως λελάληκας.

12 Τί ἐτόλμησεν ἡ καρδιά σου; ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου,

13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι Κυρίου,
ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα;

14 Τίς γὰρ ὢν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἄμεμπτος; ἢ
ὥς ἐσόμενος δίκαιος γεννητὸς γυναικός;

15 Εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ
καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ.

16 Ἐὰ δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ,
πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ.

17 Ἀναγγελῶ δέ σοι, ἄκουέ μου, ἃ δὴ ἐώρακα,
ἀναγγελῶ σοι,

18 ἃ σοφοὶ ἐροῦσι, καὶ οὐκ ἔκρυψαν πατέρες
αὐτῶν.

19 Αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῆ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν
ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς.

20 Πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ
ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη.

21 Ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ·
ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν, ἥξει αὐτοῦ ἡ
καταστροφή.

22 Μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ
σκοτόους, ἐντέταλται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας
σιδήρου,

23 κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν· οἶδε δὲ ἐν
ἐαυτῷ ὅτι μένει εἰς πτώμα· ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ
αὐτὸν στροβήσει,

24 ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει,
ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων·

25 Ὅτι ἦρκε χεῖρας ἐναντίον τοῦ
Κυρίου, ἔναντι δὲ Κυρίου παντοκράτορος
ἐτραχηλίασεν.

²⁶ Ἐδραμε δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρει, ἐν πάχει νώτου ἀσπίδος αὐτοῦ.

²⁷ Ὅτι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων.

²⁸ Αὐλισθεῖν δὲ πόλεις ἐρήμους, εἰσελθοὶ δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους· ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσουνται.

²⁹ Οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα· οὐ μὴ βάλη ἐπὶ τὴν γῆν σκιάν,

³⁰ οὐδὲ μὴ ἐκφύγῃ τὸ σκότος· τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος.

³¹ Μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ.

³² Ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ.

³³ Τρυγηθεῖν δὲ ὡς ὄμφαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας.

³⁴ Μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος· πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν·

³⁵ Ἐν γαστρὶ δὲ λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ, ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

16

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Ἀκήκοα τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν πάντες.

³ Τί γάρ; μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη;

⁴ Κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω· εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς, εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι· κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν.

⁵ Εἴη δὲ ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι.

⁶ Ἐὰν γὰρ λαλήσω, οὐκ ἀλγήσω τὸ τραῦμα· ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσομαι;

⁷ Νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκε μωρὸν σεσηπότα, καὶ ἐπελάβου μου.

⁸ Εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν ἐμοὶ τὸ ψεῦδος μου, κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη.

⁹ Ὁργῇ χρησάμενος κατέβαλέ με, ἔβρυξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπесαν.

¹⁰ Ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο, ὅξεϊ ἔπαισέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.

¹¹ Παρέδωκε γάρ με ὁ Κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκων, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέ με.

¹² Εἰρηνεύοντα διεσκέδασέ με· λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὥσπερ σκοπὸν.

¹³ Ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου.

¹⁴ Κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι, ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι.

¹⁵ Σάκκον ἔρράψαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη.

¹⁶ Ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ, ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά.

17 Ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσὶ μου, εὐχὴ δέ μου καθαρὰ.

18 Γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἷη τόπος τῇ κραυγῇ μου.

19 Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις.

20 Ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς Κύριον, ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός.

21 Εἷη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι Κυρίου, καὶ υἱὼ ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ.

22 Ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἤκασιν, ὁδῶ δὲ ἧ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

17

1 Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω.

2 Λίσσομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας;

3 Ἐκλεψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι. Τίς ἐστιν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω.

4 Ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυψας ἀπὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτούς.

5 Τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας· ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.

6 Ἔθου δέ με θρύλλημα ἐν ἔθνεσι, γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην.

7 Πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου, πεπολιόρκεμαι μεγάλως ὑπὸ πάντων.

8 Θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ, δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη.

9 Σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν, καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος.

¹⁰ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές.

¹¹ Αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ, ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου.

¹² Νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους.

¹³ Ἐὰν γὰρ ὑπομείνω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνοφῷ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνή.

¹⁴ Θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν.

¹⁵ Ποῦ οὖν μου ἔστι ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἡ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι;

¹⁶ Ἡ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται; ἡ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

18

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

² Μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν.

³ Διὰ τί δὲ ὥσπερ τετράποδα σεσιωπήκαμεν ἐναντίον σου;

⁴ Κέχρηταί σοι ὀργή· τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, αἰοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανόν; ἡ καταστραφήσεται ὄρη ἐκ θεμελίων;

⁵ Καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ.

⁶ Τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται.

⁷ Θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή.

⁸ Ἐμβέβληται δὲ ὁ ποῦς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη.

⁹ Ἐλθοῖσαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας.

¹⁰ Κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σχοινίον αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον.

¹¹ Κύκλω ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύνη· πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενωῷ.

¹² πτώμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἐξαίσιον.

¹³ Βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν, κατέδετα δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα θάνατος.

¹⁴ Ἐκραγεῖν δέ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῇ.

¹⁵ Κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θεῖω.

¹⁶ Ὑποκάτωθεν αἱ ρίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπесеῖται θερισμὸς αὐτοῦ.

¹⁷ Τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρω.

¹⁸ Ἀπώσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος.

¹⁹ Οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ.

²⁰ Ἄλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι· ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρῶτους δὲ ἔσχε θαῦμα.

²¹ Οὗτοί εἰσιν οἱ οἴκοι ἀδίκων, οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν Κύριον.

19

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Ἔως τίνος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου, καὶ καθαιρεῖτέ με λόγοις; γινώτε μόνον ὅτι ὁ Κύριος ἐποίησέ με οὕτως.

³ Καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυνόμενοί με ἐπίκεισθέ μοι.

⁴ Ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ ἀυλίζεται πλάνος·

^{4a} λαλήσαι ῥήματα ἃ οὐκ ἔδει, τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ.

⁵ Ἔα δέ, ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε, ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίει.

⁶ Γινώτε οὖν ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ταραξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν.

⁷ Ἴδου γελῶ ὀνειδίει, οὐ λαλήσω· κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρίμα.

⁸ Κύκλω περιωκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ· ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο.

⁹ Τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφεῖλε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου.

¹⁰ Διέσπασέ με κύκλω καὶ ὠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου.

¹¹ Δεινῶς δέ μοι ὀργῇ ἐχρήσατο, ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν.

¹² Ὅμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι.

¹³ Ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἀλλοτρίους ἢ ἐμέ· φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες γεγόνασιν·

14 Οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου.

15 Γεῖτονες οἰκίας, θεράπαιναί τε μοῦ, ἀλλογενῆς ἤμην ἐναντίον αὐτῶν.

16 Θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε· στόμα δέ μου ἐδέετο.

17 Καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ καλακευων υἱοὺς παλλακίδων μου·

18 Οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν.

19 Ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με· οὓς δὴ ἠγαπήκειν, ἐπανέστησάν μοι.

20 Ἐν δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστέα μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται.

21 Ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με, ὦ φίλοι, χεῖρ γὰρ Κυρίου ἡ ἄψαμένη μου ἐστί.

22 Διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ Κύριος; ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε;

23 Τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματά μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα,

24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἥ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι;

25 Οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων,

26 ἐπὶ γῆς ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη,

27 ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακε, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συνετελέσται ἐν κόλπῳ.

28 Εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε, τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ,
καὶ ρίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ;

29 Εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ
ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους
ἐπελεύσεται· καὶ τότε γνώσονται, ποῦ ἐστὶν
αὐτῶν ἡ ὕλη

20

1 Ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, λέγει,

2 Οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντερεῖν σε
ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ.

3 Παιδεῖαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ
πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταιί μοι.

4 Μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη
ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς;

5 Εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτῶμα ἐξαίσιον,
χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια·

6 ἂν ἀναβῇ εἰς οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἡ
δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ᾄψηται.

7 Ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι, τότε εἰς
τέλος ἀπολεῖται· οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι,
ποῦ ἐστὶν;

8 Ὡσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὔρεθῇ,
ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν.

9 Ὁφθαλμὸς παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει,
καὶ οὐκ ἔτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ.

10 Τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσασιν ἡττονες, αἱ
δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσασιν ὀδύνας.

11 Ὅστ' αὐτοῦ ἐνεπλήσθησαν νεότητος
αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χῶματος
κοιμηθήσεται.

12 Ἐὰν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ,

13 οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν· καὶ συνάξει αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ,

14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ· χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ.

15 Πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος.

16 Θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα ὄφεως.

17 Μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομὰς μέλιτος καὶ βουτύρου.

18 Εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασε, πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται· ὥσπερ στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος.

19 Πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασε· δίκαιταν δὲ ἥρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν.

20 Οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

21 Οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ.

22 Ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται.

23 Εἴ πῶς εἴ πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας,

24 καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδήρου· τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον.

25 Διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἄστρο δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ· περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι,

26 πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομεῖναι· κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον, κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον.

27 Ἀνακάλυσαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας, γῆ δὲ ἐπανασταίῃ αὐτῷ.

28 Ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ.

29 Αὕτη ἡ μέρις ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

21

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

2 Ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾗ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις.

3 Ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγελάσετέ μου.

4 Τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἔλεγχις; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι;

5 Εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσετε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι.

6 Ἐάν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα· ἔχουσι δέ μου τὰς σάρκας ὀδύνηαι.

7 Διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ;

8 Ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς.

9 Οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μᾶστιξ δὲ παρὰ Κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς.

10 Ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλε.

11 Μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰώνια, τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαίζουσιν,

12 ἀναλαμβάνοντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.

13 Συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν.

14 Λέγει δὲ Κυρίῳ, ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, ὁδοῦς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.

15 Τί ἱκανὸς, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ;

16 Ἐν χερσὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ, ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ.

17 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή, ὡδῖνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς.

18 Ἔσονται δὲ ὥσπερ ἄχυρα ὑπ' ἀνέμου, ἢ ὥσπερ κονιορτὸς ὃν ὑφείλετο λαίλαψ.

19 Ἐκλείποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται.

20 Ἰδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν, ἀπὸ δὲ Κυρίου μὴ διασωθεῖη.

21 Ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν.

22 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; αὐτὸς δὲ φόνους

διακρίνει;

²³ Οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν.

²⁴ Τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται.

²⁵ Ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν.

²⁶ Ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυπεν.

²⁷ Ὡστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι·

²⁸ Ὡστε ἐρεῖτε, ποῦ ἐστὶν οἶκος ἄρχοντος; καὶ ποῦ ἐστὶν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;

²⁹ Ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν, καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε.

³⁰ Ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται.

³¹ Τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ;

³² Καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν ἠγρύπνησεν.

³³ Ἐγλυκάνθησαν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι.

³⁴ Πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν.

22

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανίτης, λέγει,

2 Πότερον οὐχὶ ὁ Κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων
σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην;

3 Τί γὰρ μέλει τῷ Κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς
ἔργοις ἄμεμπτος; ἢ ὠφέλεια, ὅτι ἀπλώσης τὴν
ὁδόν σου;

4 Ἡ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξεις, καὶ
συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν;

5 Πότερον οὐχ ἡ κακία σου ἐστὶ πολλή,
ἀναρίθμητοι δέ σου εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι;

6 Ἦνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου
διακενῆς, ἀμφιάσιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου.

7 Οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ
πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν·

8 Ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπον, ὥκισας δὲ
τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Χήρας δὲ ἐξάπέστειλας κενὰς, ὀρφανοὺς δὲ
ἐκάκωσας.

10 Τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ
ἐσπούδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος.

11 Τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ
ὕδωρ σε ἐκάλυψε.

12 Μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ; τοὺς δὲ
ὑβρεὶ φερομένους ἐταπείνωσε;

13 Καὶ εἶπας, τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός; ἢ κατὰ τοῦ
γνόφου κρίνει;

14 Νεφέλη ἀποκρυφῇ αὐτοῦ καὶ οὐχ
ὀραθήσεται, καὶ γῦρον οὐρανοῦ διαπορεύεται.

15 Μὴ τρίβον αἰώνιον φυλάξεις, ἣν ἐπάτησαν
ἄνδρες δίκαιοι,

16 οἳ συνελήφθησαν ἄωροι; ποταμὸς
ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν,

17 οἱ λέγοντες, Κύριος τί ποιήσει ἡμῖν; ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;

18 Ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πόρρῳ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν.

20 Εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ.

21 Γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνης, εἴτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.

22 Ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου.

23 Ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι Κυρίου, πόρρῳ ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἄδικον.

24 Θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ, καὶ ὡς πέτρα χειμάρρου Σωφίρ.

25 Ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον.

26 Εἴτα παρρησιασθήσῃ ἐναντίον Κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς.

27 Εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου· δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς.

28 Ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος.

29 Ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν, καὶ ἐρεῖς, ὑπερηφανεύσατο, καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.

30 Ῥύσεται ἀθῶον, καὶ διασώθητι ἐν καθααῖς χερσί σου.

23

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἡ ἔλεγχις ἐστὶ, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ.

³ Τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι εὗροιμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;

⁴ Εἵποιμι δὲ ἑμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσαι ἐλέγχων.

⁵ Γνοίην δὲ ἰάματα ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσθοίμην δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ.

⁶ Καὶ ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεται μοι, εἴτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται.

⁷ Ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου.

⁸ Εἰ γὰρ πρῶτος πορεύσομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ, τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις, τί οἶδα;

⁹ Ἀριστερὰ ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι.

¹⁰ Οἶδε γὰρ ἤδη ὁδόν μου· διέκρινε δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον.

¹¹ Ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ,

¹² καὶ οὐ μὴ παρέλθω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυσα ῥήματα αὐτοῦ.

¹³ Εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως, τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ; ὁ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησε.

¹⁵ Διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα· νουθετούμενος δὲ, ἐφρόντισα αὐτοῦ.

15α Ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ· κατανόησω, καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ.

16 Κύριος δὲ ἐμαλάκυνε τὴν καρδίαν μου· ὁ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέ με.

17 Οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ἐπελεύσεταιί μοι σκότος, πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψε γνόφος.

24

1 Διατί δὲ Κύριον ἔλαθον ὦραι,

2 ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν, ποιμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες;

3 Ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν.

4 Ἐξέκλιναν ἀδυνάτους ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς.

5 Ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἐαυτῶν τάξιν· ἠδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους.

6 Ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν· ἀδύνατοι ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ εἰργάσαντο.

7 Γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων, ἀμφίασιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο.

8 Ἀπὸ ψεκάδων ὀρέων ὑγραίνονται· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐαυτοὺς σκέπην, πέτραν περιεβάλλοντο.

9 Ἦρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν·

10 Γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινώντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο.

11 Ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἤδεισαν.

12 Οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων ιδίων ἐξεβάλοντο, ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξε μέγα.

13 Αὐτὸς δὲ διατί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται; ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἤδεισαν, οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν.

14 Γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς.

15 Καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκότος, λέγων, οὐ προνοήσῃ με ὀφθαλμὸς, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο.

16 Διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς.

17 Ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ πρῶτ' σκιὰ θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται τάραχος σκιᾶς θανάτου.

18 Ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταραθεῖη ἡ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς,

19 ἀναφανείη δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά· ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἥρπασαν.

20 Εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία· ὥσπερ δὲ ὁμίχλη δρόσου ἀφανὴς ἐγένετο· ἀποδοθεῖη δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξε, συντριβεῖη δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ ἀνιάτῳ.

21 Στείραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε, καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησε.

22 Θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνάτους· ἀναστὰς τοιγαροῦν, οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ

τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς.

²³ Μαλακισθεῖς, μὴ ἐλπίζετω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νόσω.

²⁴ Πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὕψωμα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι, ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος ἀποπεσών.

²⁵ Εἰ δὲ μὴ, τίς ἐστὶν ὁ φάμενος ψευδῇ με λέγειν, καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου;

25

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, λέγει,

² Τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψιστῷ;

³ Μὴ γάρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ παρέλकुσις πειραταῖς· ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ;

⁴ Πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἐναντι Κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι αὐτὸν γεννητὸς γυναικός;

⁵ Εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ.

⁶ Ἐὰ δὲ, ἄνθρωπος σαπρία, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ.

26

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει,

² Τίνι πρόσκεισαι, ἢ τίνι μέλλεις βοηθεῖν; πότερον οὐχ ᾧ πολλὴ ἰσχὺς, καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστι;

³ Τίνι συμβεβούλευσαι; οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία; τίνι ἐπακολουθήσεις; οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις;

4 Τίνι ἀνήγγειλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τίνος ἐστὶν ἢ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ;

5 Μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ;

6 Γυμνὸς ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ.

7 Ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδέν, κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός.

8 Δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ.

9 Ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ.

10 Πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους.

11 Στύλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεως αὐτοῦ.

12 Ἰσχυὶ κατέπαυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ ἔστρωται τὸ κῆτος.

13 Κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν· προστάγματι δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστάτην.

14 Ἴδοῦ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ· σθενὸς δὲ βροντῆς αὐτοῦ, τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσῃ;

27

1 Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ,

2 Ζῆ ὁ Θεὸς, ὃς οὕτω με κέκρικε, καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν,

3 εἰ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥινὶ,

⁴ μὴ λαλήσειν τὰ χεῖλη μου ὄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα.

⁵ Μὴ μοι εἶη δίκαιους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν μου.

⁶ Δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ γὰρ σύννοιδά ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας.

⁷ Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἶησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων.

⁸ Καὶ τίς γάρ ἐστιν ἐλπίς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποιθὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται;

⁹ Ἡ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ Θεός; ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης

¹⁰ μὴ ἔχει τινὰ παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ; ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ;

¹¹ Ἀλλὰ δὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστιν ἐν χειρὶ Κυρίου, ἃ ἐστι παρὰ παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι.

¹² Ἴδου πάντες οἶδατε, ὅτι κενὰ κενοῖς ἐπιβάλλετε.

¹³ Αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ Κυρίου, κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς.

¹⁴ Ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται· ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσουσιν.

¹⁵ Οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἐλεήσει.

¹⁶ Ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον, ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον,

¹⁷ ταῦτα πάντα δίκαιοι περιποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν.

¹⁸ Ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχνη.

¹⁹ Πλούσιος κοιμηθήσεται καὶ οὐ προσθήσει, ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ διήνοιξε καὶ οὐκ ἔστι.

²⁰ Συνήντησαν αὐτῷ ὥσπερ ὕδωρ αἱ ὀδύνηαι, νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος.

²¹ Ἀναλήψεται δὲ αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

²² Καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται, ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται.

²³ Κροτήσκει ἐπ' αὐτοὺς χεῖρας αὐτῶν, καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

28

¹ Ἔστι γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται, τόπος δὲ χρυσίου ὅθεν διηθεῖται.

² Σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλκὸς δὲ ἴσα λίθῳ λατομεῖται.

³ Τάξιν ἔθετο σκότει, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία, καὶ σκιά θανάτου.

⁴ Διακοπὴν χειμάρρου ἀπὸ κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύθησαν.

⁵ Γῆ, ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος, ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ.

⁶ Τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς, καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ.

⁷ Τρίβος, οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν, καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπός·

⁸ Καὶ οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων.

⁹ Ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη.

¹⁰ Δίνας δὲ ποταμῶν διέρρρηξε, πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδε μου ὁ ὀφθαλμός.

¹¹ Βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δύναμιν εἰς φῶς.

¹² Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης;

¹³ Οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ μὴν εὐρέθη ἐν ἀνθρώποις.

¹⁴ Ἄβυσσος εἶπεν, οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί· καὶ ἡ θάλασσα εἶπεν, οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ.

¹⁵ Οὐ δώσει συνκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς.

¹⁶ Καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Σωφεῖρ, ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ.

¹⁷ Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ.

¹⁸ Μετέωρα καὶ γαβῖς οὐ μνησθήσεται, καὶ ἔλकुσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα.

¹⁹ Οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται.

²⁰ Ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς συνέσεως;

²¹ Λέληθε πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη.

22 Ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν, ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος.

23 Ὁ Θεὸς εὖ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐτῆς.

24 Αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ· εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πάντα

25 ἃ ἐποίησεν, ἀνέμων σταθμὸν, ὕδατος μέτρα ὅτε ἐποίησεν·

26 οὕτως ἰδὼν ἠρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς.

27 Τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν, ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν.

28 Εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ, Ἰδοὺ ἡ θεοσέβειά ἐστι σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη.

29

1 Ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰὼβ εἶπε τῷ προοιμίῳ,

2 Τίς ἂν με θείῃ κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν, ὣν με ὁ Θεὸς ἐφύλαξεν;

3 Ὡς ὅτε ἡῦγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει·

4 Ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῦς, ὅτε ὁ Θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου·

5 Ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν, κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδες·

6 Ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι·

7 Ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει, ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος.

⁸ Ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν.

⁹ Ἄδριοι δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι.

¹⁰ Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με, καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη.

¹¹ Ὅτι οὗς ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμοὶ δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινε.

¹² Διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ ὧ οὐκ ἦν βοηθός, ἐβοήθησα.

¹³ Εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι, στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησε·

¹⁴ Δικαιοσύνην δὲ ἐνδεδύκειν, ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι.

¹⁵ Ὀφθαλμοὶ ἡμῶν τυφλῶν, ποὺς δὲ χωλῶν.

¹⁶ Ἐγὼ ἡμῶν πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδειν ἐξιχνίασα.

¹⁷ Συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων, ἐκ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξήρπασα.

¹⁸ Εἶπα δὲ, ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος, πολὺν χρόνον βιώσω.

¹⁹ Ἡ ῥίζα διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος ἀύλισθήσεται ἐν τῷ θερисμῷ μου.

²⁰ Ἡ δόξα μου κενὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύεται.

²¹ Ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον, ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ.

²² Ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσέθεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλουν.

23 Ὡσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετὸν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν.

24 Ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν.

25 Ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, καὶ κατεσκήνουν ὥσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις, ὃν τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν.

30

1 Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει, ὧν ἐξουδένουν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξιούς κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων.

2 Καὶ γε ἰσχυρὸς χειρῶν αὐτῶν ἵνατί μοι; ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια.

3 Ἐν ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἄνυδρον ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν.

4 Οἱ περικυκλοῦντες ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι, οἵτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα, ἄτιμοι δὲ καὶ πεφauλισμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ριζὰς ξύλων ἐμασσῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου.

5 Ἐπανέστησάν μοι κλέπται,

6 ὧν οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρῶγλαι πετρῶν.

7 Ἀναμέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια διητῶντο.

8 Ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων, ὄνομα καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς.

9 Νυνὶ δὲ κιθάρα ἐγὼ εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θρύλλημα ἔχουσιν.

10 Ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον.

11 Ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλεν.

12 Ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανέστησαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὥδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ· τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν.

13 Ἐξετρίβησαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γὰρ μου τὴν στολήν·

14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με. Κέκριται δέ μοι ὡς βούλεται, ἐν ὁδύναις πέφυρμαι.

15 Ἐπιστρέφονται μοι αἱ ὁδύναι, ὥχető μου ἡ ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου.

16 Καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὁδυνῶν.

17 Νυκτὶ δέ μου τὰ ὀστέα συγκέχυνται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυνται.

18 Ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβető μου τῆς στολῆς, ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου περιέσχέ με.

19 Ἦγησαι δέ με ἴσα πηλῶ, ἐν γῇ καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς.

20 Κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με.

21 Ἐπέβησαν δέ μοι ἀνελεημόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστίγωσας.

22 Ἔταξας δέ με ἐν ὁδύναις, καὶ ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας.

23 Οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῇ.

24 Εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἑμαυτὸν χειρώσασθαι, ἢ δεηθεὶς γε ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο.

25 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἔκλαυσα, ἐστέναξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις·

26 ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν.

27 Ἡ κοιλία μου ἐξέζεσε καὶ οὐ σιωπήσεται, προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας.

28 Στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς.

29 Ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων, ἐταῖρος δὲ στρουθῶν.

30 Τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκότῳται μεγάλως, τὰ δὲ ὀστά μου ἀπὸ καύματος.

31 Ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμὸς μου εἰς κλαυθμὸν ἑμοί.

31

1 Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον.

2 Καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων;

3 Οὐαί, ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ, καὶ ἀπαλλοτριώσεις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν.

4 Οὐχὶ αὐτὸς ὥσεται ὁδόν μου, καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμήσεται;

5 Εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον·

6 Ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ Κύριος τὴν ἀκακίαν μου·

⁷ Εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδιά μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἠψάμην δώρων,

⁸ σπεύραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς.

⁹ Εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδιά μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς,

¹⁰ ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρω, τὰ δὲ νήπιά μου ταπεινωθείη.

¹¹ Θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μιᾶναι ἀνδρὸς γυναιῖκα.

¹² Πῦρ γάρ ἐστι καίόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐδ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν.

¹³ Εἰ δὲ καὶ ἐφάυλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς με,

¹⁴ τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιῆται ὁ Κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπὴν τινα, ἀπόκρισιν ποιήσομαι;

¹⁵ Πότερον οὐχ ὥς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ ἐκεῖνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ.

¹⁶ Ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα·

¹⁷ Εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα·

¹⁸ Ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὥς πατὴρ, καὶ ἐκ γαστρὸς μητρός μου ὠδήγησα·

¹⁹ Εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον, καὶ οὐκ ἠμφίασα αὐτόν·

20 Ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μοῦ ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν·

21 Εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα, πεποιθὼς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν·

22 Ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίων μου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος συντριβεῖη.

23 Φόβος γὰρ Κυρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω.

24 Εἰ ἔταξα χρυσίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα,

25 εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλούτου μου γενομένου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου·

26 Ἡ οὐχ ὀρώμεν ἥλιον τὸν ἐπιθαύσκοντα ἐκλείποντα, σελήνην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστί·

27 Καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθεῖς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα.

28 Καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθεῖη, ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

29 Εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου, καὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, εὖγε.

30 Ἀκούσαι ἄρα τὸ οὔς μου τὴν κατάραν μου, θρυληθεῖν δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος.

31 Εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου, τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου χρηστοῦ ὄντος·

³² Ἐξω δὲ οὐκ ἠυλίζετο ξένος, ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέωκτο·

³³ Εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυσα τὴν ἀμαρτίαν μου·

³⁴ Οὐ γὰρ διетράπην πολυοχλίαν πλήθους, τοῦ μὴ ἐξαγορευῆσαι ἐνώπιον αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ·

³⁵ Τίς δῶη ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ Κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν· συγγραφὴν δὲ ἦν εἶχον κατὰ τινος,

³⁶ ἐπ' ὤμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον,

³⁷ καὶ εἰ μὴ ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν παρὰ χρεωφειλέτου·

³⁸ Εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν·

³⁹ Εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα·

⁴⁰ Ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος. Καὶ ἐπαύσατο Ἰὼβ ῥήμασιν.

32

¹ Ἠσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰὼβ, ἦν γὰρ Ἰὼβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν.

² Ὠργίσθη δὲ Ἑλιοὺς ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ῥάμ, τῆς Αὐσίτιδος χώρας· ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰὼβ σφόδρα, διότι ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον Κυρίου·

³ Καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰὼβ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ.

⁴ Ἐλιούς δὲ ὑπέμεινε δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰὼβ, ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις.

⁵ Καὶ εἶδεν Ἐλιούς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ.

⁶ Ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιούς ὁ τοῦ Βαραχιῆλ ὁ Βουζίτης, εἶπε,

Νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ, ὑμεῖς δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην.

⁷ Εἶπα δὲ, ὅτι οὐχ ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασι σοφίαν.

⁸ Ἀλλὰ πνεῦμά ἐστιν ἐν βροτοῖς· πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα.

⁹ Οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσι σοφοί, οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασι κρίμα.

¹⁰ Διὸ εἶπα, ἀκούσατέ μου, καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.

¹¹ Ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα· ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων ἄχρις οὗ ἐτάσητε λόγους,

¹² καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰὼβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν.

¹³ ἵνα μὴ εἴπητε, εὕρομεν σοφίαν Κυρίῳ προσθέμενοι.

¹⁴ Ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλῆσαι τοιαῦτα ῥήματα.

15 Ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι, ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους.

16 Ὑπέμεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν.

17 Ὑπολαβὼν δὲ Ἑλιοῦς, λέγει,

18 πάλιν λαλήσω, πλήρης γάρ εἰμι ῥημάτων, ὀλέκει γάρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦς.

19 Ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος, ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκῆως ἐρρήγῳς.

20 Λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοιξας τὰ χεῖλη,

21 ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνοῦμαι, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ.

22 Οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπα· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

33

1 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰὼβ τὰ ῥήματά μου, καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου.

2 γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου.

3 Καθαρά μου ἡ καρδία ῥήμασι, σύνεσις δὲ χειλέων μου καθαρὰ νοήσει.

4 Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με.

5 Ἐὰν δύνῃ, δός μοι ἀπόκρισιν, πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον, στῆθι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ.

6 Ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα.

7 Οὐχ ὁ φόβος μου σὲ στροβήσει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί.

8 Πλὴν εἶπας ἐν ὧσί μου· φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα·

9 διότι λέγεις, καθαρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν, ἄμεμπτός εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα·

10 Μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρεν· ἡγῆται δέ με ὥσπερ ὑπεναντίον.

11 Ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς.

12 Πῶς γὰρ λέγεις, δίκαιός εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μου; αἰώνιος γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω βροτῶν.

13 Λέγεις δέ, διατί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοέ μου πᾶν ῥῆμα;

14 Ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσαι ὁ Κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

15 ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὥς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης·

16 Τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων, ἐν εἵδεσι φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν.

17 Ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο.

18 Ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ.

19 Πάλιν δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης, καὶ πλῆθος ὀστέων αὐτοῦ ἐνάρκησε.

20 Πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρώσιν ἐπιθυμήσει·

21 ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ κένα.

22 Ἦγγισε δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδῃ.

23 Ἐὰν ὥσι χίλιοι ἀγγελοὶ θανατηφόροι, εἰς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν· ἐὰν νοήσῃ τῇ καρδίᾳ ἐπιστραφεῖναι πρὸς Κύριον, ἀναγγείλῃ δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἐαυτοῦ μέμψιν, τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ,

24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον· ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχου, τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ.

25 Ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὥσπερ νηπίου, ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις.

26 Εὐξάμενος δὲ πρὸς Κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται, εἰσελεύσεται προσώπῳ ἰλαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ· ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην.

27 Εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἐαυτῷ, λέγων, οἷα συνετέλουν; καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέ με ὧν ἤμαρτον.

28 Σώσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν, καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται.

29 Ἴδου ταῦτα πάντα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοῦς τρεῖς μετὰ ἀνδρός.

30 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν.

31 Ἐνωτίζου Ἰὼβ καὶ ἄκουέ μου· κώφευσον, καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω.

32 Εἰ εἰσὶ σοὶ λόγοι, ἀποκρίθητί μοι· λάλησον, θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε.

33 Εἰ μὴ, σὺ ἄκουσόν μου, κώφευσον καὶ διδάξω σε.

34

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἑλιοὺς, λέγει,

2 Ἀκούσατέ μου σοφοὶ, ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε.

3 Ὅτι οὗς λόγους δοκιμάζει, καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν.

4 Κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς, γνῶμεν ἀναμέσον ἑαυτῶν, ὅ, τι καλόν.

5 Ὅτι εἶρηκεν Ἰὼβ, δίκαιός εἰμι· ὁ Κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα.

6 Ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας.

7 Τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰὼβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ;

8 Οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἢ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν.

9 Μὴ γὰρ εἶπης, ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ Κυρίου.

10 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου, μή μοι εἴη ἔναντι Κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταραῖσαι τὸ δίκαιον.

11 Ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν.

12 Οἶε δὲ τὸν Κύριον ἄτοπα ποιήσειν, ἢ ὁ παντοκράτωρ ταραῖξει κρίσιν,

13 ὃς ἐποίησε τὴν γῆν; Τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα;

¹⁴ Εἰ γὰρ βούλοιτο συνέχειν, καὶ τὸ συνεῖμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν,

¹⁵ τελευτήσῃ πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν, πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη.

¹⁶ Ἴδὲ μὴ νουθετῇ, ἄκουε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων.

¹⁷ Ἴδε σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὄντα αἰώνιον δίκαιον.

¹⁸ Ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομεῖς, ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν.

¹⁹ Ὅς οὐκ ἐπαισχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν.

²⁰ Κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγέναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρός· ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκλινομένων ἀδυνάτων.

²¹ Αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἐστὶν ἔργων ἀνθρώπων, λέληθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν.

²² Οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα·

²³ Ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσῃ ἔτι.

²⁴ Ὁ γὰρ Κύριος πάντας ἐφορᾷ· ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

²⁵ Ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται.

²⁶ Ἐσβεσε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ.

²⁷ Ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν,

28 τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτων, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται.

29 Καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; καὶ κρύψει πρόσωπον, καὶ τίς ὄψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθνους, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ.

30 Βασιλεύων ἀνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ.

31 Ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω·

32 Ἄνευ ἑμαυτοῦ ὄψομαι· σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν εἰργασάμην, οὐ μὴ προσθήσω.

33 Μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπώση; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνωσ, λάλησον.

34 Διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέ μου τὸ ῥῆμα.

35 Ἰώβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησε, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ.

36 Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰώβ, μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες·

37 Ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλοῦντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ Κυρίου.

35

1 Ὑπολαβὼν δὲ Ἑλιοὺς, λέγει,

2 Τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἶπας, δίκαιός εἰμι ἐναντι Κυρίου;

4 Ἐγώ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου.

⁵ Ἀνάβλεπον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἴδε·
κατάμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ.

⁶ Εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ
ἠνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι;

⁷ Ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ; ἢ
τί ἐκ χειρός σου λήψεται;

⁸ Ἄνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἡ ἀσέβειά σου, καὶ υἱῷ
ἀνθρώπου ἡ δικαιοσύνη σου.

⁹ Ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι
κεκράζονται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος
πολλῶν.

¹⁰ Καὶ οὐκ εἶπε, ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας
με, ὁ κατατάσσω φυλακὰς νυκτερινὰς,

¹¹ ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ
πετεινῶν οὐρανοῦ;

¹² Ἐκεῖ κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ,
καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν.

¹³ Ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ Κύριος,
αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ.

¹⁴ Ὁρατὴς ἐστὶ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα,
καὶ σώσει με· κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ
δύνασαι αὐτὸν αἰνέσαι, ὡς ἔστι καὶ νῦν.

¹⁵ “Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔγνω παράπτωμά τι σφόδρα·

¹⁶ καὶ Ἰὼβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ,
ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

36

¹ Προσθεὶς δὲ ἔτι Ἑλιοῦς, λέγει,

² Μεῖνόν με μικρὸν ἔτι, ἵνα διδάξω σε· ἔτι
γὰρ ἐν ἐμοί ἐστὶ λέξις.

³ Αναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακράν,
ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας,

⁴ καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς.

⁵ Γίνωσκε δέ, ὅτι ὁ Κύριος οὐ μὴ
ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχύϊ
καρδίας

⁶ ἀσεβῇ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν
δώσει.

⁷ Οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ
αὐτοὺς εἰς νῆκος, καὶ ὑψωθήσονται.

⁸ Καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις,
συσχεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας.

⁹ Καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ
τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν.

¹⁰ Ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται· καὶ εἶπεν
ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας.

¹¹ Ἐὰν ἀκούσωσι, καὶ δουλεύσωσι,
συντελέσουσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς,
καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις.

¹² Ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ
βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδέναι τὸν Κύριον, καὶ
διότι νουθετοῦμενοι ἀνήκοοι ἦσαν.

¹³ Καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμόν, οὐ
βοήσονται, ὅτι ἔδησεν αὐτούς.

¹⁴ Αποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων,

¹⁵ ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῇ καὶ ἀδύνατον,
κρίμα δὲ πρᾶεων ἐκθήσει.

¹⁶ Καὶ προσεπηπάτησέ σε ἐκ στόματος
ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς,
καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πίότητος.

17 Οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα,

18 θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίαις.

19 Μὴ σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων,

20 καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν μὴ ἐξελκύσης τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς αὐτ' αὐτῶν,

21 ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοκα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας.

22 Ἴδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσεται ἐν ἰσχύι αὐτοῦ· τίς γάρ ἐστι κατ' αὐτὸν δυνάστης;

23 Τίς δέ ἐστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν, ἔπραξεν ἄδικα;

24 Μνήσθητι, ὅτι μεγάλα ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἤρξαν ἄνδρες.

25 Πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ, ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσι βροτοί.

26 Ἴδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα· ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος.

27 Ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην.

28 Ῥυήσονται παλαιώματα, ἐσκίασε δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθήτῳ βροτῷ.

28a ὥραν ἔθετο κτήνεσιν, οἶδασι δὲ κοίτης τάξιν·

28b ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδιά ἀπὸ σώματος.

29 Καὶ ἐὰν συνῇ ἐπεκτάσεις νεφέλης, ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ,

³⁰ ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἡδῶ, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν.

³¹ Ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαούς, δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι.

³² Ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι.

³³ Ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ Κύριος, κτῆσι καὶ περὶ ἀδικίας.

37

¹ Καὶ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδιά μου, καὶ ἀπερρύη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς.

² Ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ Κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

³ Ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς γῆς.

⁴ Ὅπισω αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσεται ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτούς, ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ.

⁵ Βροντήσεται ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια· ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἤδειμεν,

⁶ συντάσσων χιόνι, γίνου ἐπὶ τῆς, γῆς, καὶ χειμῶν ὑετὸς, καὶ χειμῶν ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ.

⁷ Ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἐαυτοῦ ἀσθένειαν.

⁸ Εἰσῆλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης.

⁹ Ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὀδύνη, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψῦχος·

¹⁰ Καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος· οἰακίζει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται,

11 καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλῃ·
διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ,

12 καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν
θεεβουλαθῶθ, εἰς ἔργα αὐτῶν· πάντα ὅσα ἂν
ἐντείληται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ’
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς,

13 ἐὰν τε εἰς παιδείαν, ἐὰν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ,
ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν.

14 Ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰώβ· στήθι
νουθετούμενος δύναμιν Κυρίου.

15 Οἶδαμεν ὅτι ὁ Θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς
ποιήσας ἐκ σκότους.

16 Ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν, ἐξαίσια δὲ
πτώματα πονηρῶν.

17 Σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ
τῆς γῆς.

18 Στερεώσεις μετ’ αὐτοῦ εἰς παλαιώματα,
ἰσχυραὶ ὥς ὄρασις ἐπιχύσεως.

19 Διατὶ δίδαξόν με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ
παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες.

20 Μὴ βίβλος ἦ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν,
ἵνα ἄνθρωπον ἐστηκῶς κατασιωπήσω;

21 Πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγές
ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ’
αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν.

22 Ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα,
ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ
παντοκράτορος,

23 καὶ οὐχ εὐρίσκωμεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχυΐ
αὐτοῦ· ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶει ἐπακούειν
αὐτόν;

24 Διὸ φοβηθήσονται αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτὸν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

38

1 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἑλιοὺν τῆς λέξεως, εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Ἰώβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν,

2 Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχεν δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν;

3 Ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπος τὴν ὀσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι.

4 Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν.

5 Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς;

6 Ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς;

7 Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου.

8 Ἐφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐγῆς ἐκπορευομένη.

9 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα.

10 Ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας.

11 Εἶπα δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα.

12 Ἦ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; Ἐωσφόρος δὲ ἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν,

13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς;

14 Ἡ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς;

15 Ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας;

16 Ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας;

17 Ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν;

18 Νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀνάγγειλον δὴ μοι, πόση τίς ἐστι;

19 Ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος;

20 Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν·

21 Οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;

22 Ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐώρακας;

23 Ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν, εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης;

24 Πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη, ἥ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν;

25 Τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶ λάβρῳ ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν,

26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνὴρ, ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ,

27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης;

28 Τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου;

29 Ἐκ γαστροῦ δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν,

30 ἢ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἐπτηξε;

31 Συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠρίωνος ἡνοιξας;

32 Ἡ διανοίξεις μαζουρῶθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά;

33 Ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα;

34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεται σου;

35 Ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύονται; ἐροῦσι δέ σοι, τί ἐστι;

36 Τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλικὴν ἐπιστήμην;

37 Τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινε;

38 Κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον.

39 Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν, ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις;

40 Δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες.

41 Τίς δὲ ἠτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς Κύριον κεκράγασι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

39

¹ Εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων,

² ἠρίθμησας δὲ μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας,

³ ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστελεῖς,

⁴ ἀπορρήξουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι· ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς.

⁵ Τίς δέ ἐστιν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον; δεσμοὺς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν;

⁶ Ἐθέμην δὲ τὴν δίαιταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἀλμυρίδα.

⁷ Καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων,

⁸ κατασκέπεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ.

⁹ Βουλήσεται δέ σοι μονόκερως δουλεῦσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου;

¹⁰ Δήσεις δὲ ἐν ἱμᾶσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἐλκύσει σου αὐλακας ἐν πεδίῳ;

¹¹ Πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου;

¹² Πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσοίσει δέ σου τὸν ἄλωνα;

¹³ Πτέρυξ τερπομένων νεέλασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα·

¹⁴ Ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὠὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χοῦν θάψει,

¹⁵ καὶ ἐπελάθετο, ὅτι ποῦς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει.

16 Ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἐαυτῆς, ὥστε μὴ ἐαυτήν· εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ φόβου.

17 Ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ Θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει.

18 Κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγελάσεται ἵππου, καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ.

19 Ἡ σὺ περιέθηκας ἵππῳ δύναμιν, ἐνέδυσας δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ φόβον;

20 Περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν; δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη.

21 Ἀνορύσσων ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύϊ.

22 Συναντῶν βασιλεῖ καταγελαῖ, καὶ οὐ μὴν ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου.

23 Ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα,

24 καὶ ὀργὴ ἀφανιεῖ τὴν γῆν· καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ.

25 Σάλπιγγος δὲ σημαινούσης, λέγει, εὗγε· πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ.

26 Ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἰέραξ, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον;

27 Ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται ἀετὸς, γὺψ δὲ ἐπὶ νοσσιᾶς αὐτοῦ καθεσθεῖς ἀλίζεταί,

28 ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ ἀποκρύφῳ,

29 ἐκεῖσε ὦν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι.

30 Νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὗ
δ' ἂν ὥσι τεθνεῶτες, παραχρῆμα εὐρίσκονται.

40

1 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰὼβ, καὶ
εἶπε,

2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει; ἐλέγχων
δὲ Θεὸν, ἀποκριθήσεται αὐτήν.

3 Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ λέγει τῷ Κυρίῳ,

4 τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ
ἐλέγχων Κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὦν;
ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα; χεῖρα
θήσω ἐπὶ στόματί μου.

5 Ἀπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ
προσθήσω.

6 Ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ Κύριος, εἶπε τῷ Ἰὼβ ἐκ
τοῦ νέφους,

7 Μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν
σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀπόκρισαι.

8 Μὴ ἀποποιοῦ μου τὸ κρίμα· οἶει δέ με
ἄλλως σοι κεχρηματικέναι, ἢ ἵνα ἀναφανῇς
δίκαιος;

9 Ἡ βραχίων σοί ἐστι κατὰ τοῦ Κυρίου, ἡ
φωνὴ κατ' αὐτοῦ βροντᾶς;

10 Ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ
καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι.

11 Ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντα δὲ
ὑβριστὴν ταπεῖνωσον.

12 Ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς
παραχρῆμα.

13 Κρύψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον.

14 Ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι.

15 Ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοι, χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίουσιν.

16 Ἴδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὀσφυϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρός·

17 Ἐστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπέπλεκται.

18 Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ, πλευραὶ χάλκειαι, ἡ δὲ ράχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός.

19 Τουτέστιν ἀρχὴ πλάσματος Κυρίου· πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

20 Ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον, ἐποίησε χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ.

21 Ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον.

22 Σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοις, καὶ κλῶνες ἄγροῦ.

23 Ἐὰν γένηται πλημύρα, οὐ μὴ αἰσθηθῇ· πέποιθεν, ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ.

24 Ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτόν, ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥίνα.

25 Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ;

26 Ἥ δήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ, ψελλίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ;

27 Λαλήσει δέ σοι δεήσει, ἱκετηρία μαλακῶς;

28 Θήσεται δὲ μετὰ σοῦ διαθήκην; λήψη δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον;

29 Παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω; ἢ δήσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίω;

30 Ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν Φοινίκων ἔθνη;

31 Πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν οὐράς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ.

32 Ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν στόματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

41

1 Οὐχ ἑώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας;

2 Οὐ δέδοικας, ὅτι ἡτοίμασταί μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς;

3 Ἡ τίς ἀντιστήσεταιί μοι, καὶ ὑπομενεῖ; εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν,

4 Οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν· καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ.

5 Τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι;

6 Πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὀδόντων αὐτοῦ φόβος.

7 Τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκεαι. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ, ὥσπερ σμυρίτης λίθος.

8 Εἷς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν.

⁹ Ἄνῆρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται·
συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν.

¹⁰ Ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφάνσκεται φέγγος,
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος Ἑωσφόρου.

¹¹ Ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς
λαμπάδες καιόμεναι, καὶ διαρρίπτονται ἐς
ἐσχάραι πυρός.

¹² Ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς
καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων.

¹³ Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες, φλόξ δὲ ἐκ
στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται·

¹⁴ Ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ ἀυλίζεται δύναμις,
ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια.

¹⁵ Σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληται·
καταχέει ἐπ' αὐτὸν, οὐ σαλευθήσεται.

¹⁶ Ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκε
δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος.

¹⁷ Στραφέντος δὲ αὐτοῦ, φόβος θηρίοις
τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις.

¹⁸ Ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχαι, οὐδὲν
μὴ ποιήσωσι, δόρυ, καὶ θώρακα.

¹⁹ Ἥγηται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν
δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν.

²⁰ Οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκεον· ἥγηται
μὲν πετροβόλον χόρτον.

²¹ Ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυρά, καταγεῶν
δὲ σεισμοῦ πυρφόρου.

²² Ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς
δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὥσπερ πηλὸς
ἀμύθητος.

²³ Ἀναζεῖ τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον·

ἡγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξάλειπτρον,
²⁴ τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὥσπερ
αἰχμάλωτον· ἐλογίσαστο ἄβυσσον εἰς
περίπατον.

²⁵ Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον
αὐτῷ, πεποιημένον ἐκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν
ἀγγέλων μου.

²⁶ Πᾶν ὑψηλὸν ὄρᾳ· αὐτὸς δὲ βασιλεὺς
πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν.

42

¹ Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, λέγει τῷ Κυρίῳ,

² Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι
οὐδέν.

³ Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν;
φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται
κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν,
μεγάλα καὶ θαυμαστὰ ἃ οὐκ ἐπιστάμην;

⁴ Ἀκουσον δέ μου Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω·
ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον.

⁵ Ἀκοὴν μὲν ὥτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον,
νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακέ σε.

⁶ Διὸ ἐφάυλιστα ἐμαυτὸν, καὶ ἐτάκην· ἡγημαὶ
δὲ ἐμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.

⁷ Ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν Κύριον
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰὼβ, εἶπεν ὁ
Κύριος Ἐλὺιφᾶς τῷ Θαιμανυίτῃ, ἡμαρτες σὺ,
καὶ οἱ δύο φίλοι σου· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε
ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδέν, ὥσπερ ὁ θεράπων
μου Ἰὼβ.

⁸ Νῦν δὲ λάβετε ἐπτὰ μόσχους, καὶ ἐπτὰ
κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά

μου Ἰώβ, καὶ ποιήσει κάρπωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰώβ δὲ ὁ θεράπων μου εὕξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ λήψομαι· εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς· οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθὲς κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ.

⁹ Ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφάζ ὁ Θαιμανίτης, καὶ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης, καὶ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος· καὶ ἔλυσε τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰώβ.

¹⁰ Ὁ δὲ Κύριος ἠύξησε τὸν Ἰώβ· εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν· ἔδωκε δὲ ὁ Κύριος διπλᾶ, ὅσα ἦν ἔμπροσθεν Ἰώβ εἰς διπλασιασμόν.

¹¹ Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ πάντες ὅσοι ἠδειςαν αὐτὸν ἐκ πρώτου· φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτῷ ὁ Κύριος· ἔδωκε δὲ αὐτῷ ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχμον χρυσοῦ καὶ ἄσήμου.

¹² Ὁ δὲ Κύριος εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰώβ, ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλια, ζεύγη βοῶν χίλια, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια.

¹³ Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς.

¹⁴ Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν, Κασίαν· τὴν δὲ τρίτην,

Αμαλθαίας κέρας.

¹⁵ Καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς.

¹⁶ Ἐζήσεν δὲ Ἰὼβ μετὰ τὴν πληγὴν ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησεν, διακόσια τεσσράκοντα· καὶ Σῖδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν.

¹⁷ Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν·

^{17a} γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν.

^{17b} Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας· προὑπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα Ἰωβάβ·

^{17c} λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐννών· ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρὲ ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βοσόρρας, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ·

^{17d} καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Ἐδῶμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξε χώρας· πρῶτος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεῶρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δευναβά· μετὰ δὲ Βαλὰκ, Ἰωβάβ ὁ καλούμενος Ἰὼβ· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀσῶμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ τῆς Θαιμανίτιδος χώρας· μετὰ δὲ τοῦτον, Ἀδὰδ υἱὸς Βαρὰδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιαμ ἐν

τῷ πεδίῳ Μωᾶβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ
Γεθαίμ.

^{17e} οἱ δὲ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφὰς
τῶν Ἡσαῦ υἱῶν Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλδὰδ
ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφὰρ ὁ Μιναίων
βασιλεὺς.

μετάφραση των εβδομήκοντα
The Greek Septuagint with Apocrypha, compiled by
Sir Lancelot C. L. Brenton

Public Domain

Language: Ἑλληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

2020-03-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Dec 2024 from source
files dated 1 Oct 2024

734967e0-a3c8-5352-bd68-5f33a0a2f13c